

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 3560/1 од 16. новембра 2016. године, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрана је комисија за избор доцента за ужу научну област Неохеленистика, предмет Грчки језик и књижевност у саставу др Милена Јовановић, редовни професор, др Оливера Дурбаба, редовни професор, др Весна Крајишник, доцент и др Костас Канакис, ванредни професор. У складу са чланом 65 Закона о универзитету и са чланом 117 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду Комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ О КАНДИДАТИМА ПРИЈАВЉЕНИМ НА КОНКУРС

Филолошки факултет Универзитета у Београду расписао је конкурс (објављен у листу *Послови – огласне новине националне службе за запошљавање*, бр. 702 од 30. новембра 2016. године) за избор једног наставника у звање доцента за ужу научну област Неохеленистика, предмет Грчки језик и књижевност. На расписани конкурс за избор у звање доцента пријавио се један кандидат, др Војкан Стојичић, досадашњи виши лектор на Катедри за неохеленске студије Филолошког факултета Универзитета у Београду.

1. Биографија, општи подаци, наставна и стручна активност

Др **Војкан Стојичић** рођен је 4. јуна 1983. године у Земуну, где је завршио основну школу. XI београдску гимназију завршио је 2002. године када се уписао на Филолошки факултет, на Групу за грчки језик и књижевност. Дипломирао је у року, 14. октобра 2006. године, са просечном оценом 9,13 (девет и 13/100) у току студија (оцена на завршном испиту 10 /десет/).

Мастер студије (смер Наука о језику) уписао је 2008. године и завршио их у року, са просечном оценом 10,00 (десет и 0/100) у току студија, одбравивши завршни рад под називом *Заједнички европски оквир за језике и реформисана настава савременог грчког језика* (оцена на завршном испиту 10 /десет/).

Др Војкан Стојичић је 16. јула 2016. године одбранио докторску дисертацију под насловом *Рецептивне језичке активности у универзитетској настави страног језика – релације између модерног грчког и српског језика*, под менторством проф. др Милене Јовановић.

Више пута боравио је у Грчкој и на Кипру ради усавршавања грчког језика (2005, 2007, 2008, 2012. и 2014), о чему сведоче дипломе Аристотеловог универзитета у Солуну за ниво Г2 (2007, 2008. и 2010) и Кипарског универзитета (2012), што представља највиши ниво знања грчког језика. Као стипендиста *Modern Greek and European Studies Publications*, похађао је у периоду од 20–26. јула 2014. године акредитовани семинар за професоре модерног грчког језика у трајању од 40 сати (ЕУ ознака: TMG201) на Паросу, Република Грчка. Од 6–8. марта 2015. године суделовао је у раду Семинара за стручно усавршавање професора грчког језика под називом „*Η Πολυπολιτισμικότητα της Ευρώπης και η Ελληνική Παιδεία μπροστά σε νέες προκλήσεις*“, који су под покровитељством Европске уније у Бриселу организовали Министарство просвете и верских питања Републике Грчке и Канцеларија за координацију образовања (Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδος, Γενικό Συντονιστικό Γραφείο Εκπαίδευσης στην Μαριούπολη).

Диплому за највиши ниво знања грчког језика *Πιστοποιητικό Επάρκειας της Ελληνομάθειας Δ' επιπέδου* (са оценом *одличан*), коју издаје Министарство просвете и вера Републике Грчке, кандидат је стекао 2008. године. Чињеница да је др Војкан Стојичић постигао највишу могућу оцену на универзитетској (2010, 2012. и 2014. године, ниво Г2) и пре тога на државној провери знања језика (*Ελληνομάθεια*), те да је добио стипендију Фондације Косте и Елени Уранис за 2008. годину (коју може добити само пет најбољих професора грчког у свету) сведочи о одличном познавању грчког језика. У октобру и новембру 2015. године похађао је наставу модерног грчког језика (ниво Ц2/ЗЕОЈ-а) на Универзитету у Јањини, као стипендиста Државне фондације за стипендије Републике Грчке (Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών της Ελλάδος). Током академске 2003/2004. године био је стипендиста Министарства просвете Републике Србије.

Осим грчког, кандидат влада руским (ниво Б2/ЗЕОЈ-а) и енглеским језиком (ниво Б1/ЗЕОЈ-а). Године 1999. (јул/август) боравио је у Москви, под покровитељством Владе Републике Русије, ради усавршавања руског језика. Суделовао је активно на Семинарима у организацији Филолошког факултета у Београду и проф. др Дејвида Литла са Универзитета у Даблину марта и октобра 2009. године, као и у фебруару 2010. године.

Био је члан делегације Филолошког факултета Универзитета у Београду, у радној посети Педагошком факултету Универзитета Коменски у Братислави, у оквиру Темпус пројекта *ReFLeSS*. У јулу 2011. године учествовао је на семинару (тема „*Значај језика и превођења за будућност Србије у Европској унији*“) у оквиру Темпус пројекта *ReFLeSS*.

Др Војкан Стојичић коаутор је и кореализатор Програма сталног стручног усавршавања наставника у основношколском и средњошколском образовању „*Заједнички европски оквир за живе језике, учење, настава, оцењивање - теорија и пракса*“ (организација радионице „*ЗЕОЈ и MOODLE платформа – Е учење у настави језика*“, 31.03–01.04.2012. године). Учествовао је у организацији и реализацији Програма сталног стручног усавршавања наставника у основношколском и средњошколском образовању „*Креативна настава класичних језика*“, у организацији Асоцијације за класичне студије Србије (2012–2016. године).

Кандидат је активно суделовао у организацији републичких такмичења ученика средњих школа у знању класичних језика (од 2006. до 2014. године), као и републичког такмичења ученика средњих школа у знању живих језика (2014. године).

Одлично познавање грчког језика, вредноћа и савесно испуњавање свих радних, и наставних и ненаставних обавеза, стручно усавршавање и прилежно бављење научним радом у оквиру докторских студија, препоручили су кандидата за лектора за грчки језик после трогодишњег рада (2006–2009, сарадник у настави по уговору) на Катедри за неохеленске студије Филолошког факултета Универзитета у Београду. Године 2011. кандидат је унапређен у звање вишег лектора.

Од школске 2006/2007. године на основним академским студијама држи вежбе, учествује у реализацији колоквијума и испита из следећих предмета: Грчки језик I, Грчки језик II, Грчки језик III, Грчки језик IV, Увод у неохеленске студије, Друштвена и културна историја Грчке (према старом Плану и програму); Конверзација 1-8, Савремени грчки језик 1-4, Превођење 1-4, Грчка граматика 1-4, Увод у неохеленистику 1-2 („стара Болоња“); Савремени грчки језик Г-1 до Г-4, Практикум из неохеленистике 1-4, Грчки језик 1-4, Увод у традуктологију 1-2 („нова Болоња“). У оквиру дипломских академских студија (мастера) држи вежбе на предметима Примењена лингвистика и настава грчког језика, Грчки језик – СПЕЦ. курс, и Методика наставе грчког језика. Овде треба истаћи да кандидат већ више од десет година изванредно ради са студентима, поготово ако се има у виду разноликост предмета и програма, што је зависило од потреба Катедре.

Осим што је савесно и предано држао часове, кандидат је стручно припремао дидактичке материјале и семестралне информаторе за студенте, уносећи према потреби новине, особито у електронској форми, што укључује и ажурирање сајта Катедре, све у функцији унапређивања наставе реформисане по „Болоњи“.

Од школске 2012/2013. године држи часове модерног грчког језика на Високој туристичкој школи струковних студија (почетни и средњи ниво). Војкан Стојичић је радио и као консекутивни и симултани преводилац за потребе Министарства за развој Републике Грчке и Европског центра за јавно право из Атине (2007, 2008), поред бројних других активности у оквиру сарадње двеју земаља.

Члан је Друштва за примењену лингвистику Србије, Асоцијације за неохеленске студије Србије и Друштва за стране језике и књижевности Србије. Године 2006. учествовао је у културним манифестацијама *Патра - европска престоница културе 2006.* у Грчкој, као представник Катедре за неохеленске студије. Био је делегат Асоцијације за неохеленске студије Србије на Првом светском конгресу неохеленских студија одржаном у Атини (01–05. јул 2008. године). Том приликом је учествовао у дискусији на Округлом столу о проблемима са којима се сусрећу наставници грчког језика.

На Петом европском конгресу неохеленских студија одржаном у Солуну (02–05. октобар 2014. године), на Генералној скупштини Европске асоцијације за неохеленске студије изабран је за члана Надзорног одбора.

Своја стручна интересовања показује суделовањем у активностима које представљају интерес Катедре и Факултета, као што је учешће у својству организатора провере знања грчког језика у оквиру међународног испита *Ελληνομάθεια* (Елиноматија) на Катедри за неохеленске студије Филолошког факултета у Београду (2007, 2008. и 2009), затим учешће у својству члана испитне комисије за проверу знања грчког језика на А1, А2, Б1, Б2 и Ц1 нивоу ЗЕОЈ-а, за потребе Министарства просвете, доживотног образовања и вера Републике Грчке, Центра за грчки језик и Хеленског фонда за културу у Београду;

Кандидат је 2008. године водио семинар за полагање испита о знању грчког језика *Ελληνομάθεια* (Бања Лука, Република Српска и Војна академија у Београду). Године 2011. узео је учешће у својству испитивача при комисији за проверу знања грчког језика, за потребе Академије за дипломатију и Министарства иностраних послова РС. Од 2016. године Одлуком министра туризма и телекомуникација Републике Србије именован је за председника Комисије за грчки језик – полагање стручног испита за туристичке водиче и пратиоце (бр. решења 119-01-00018/2016-08).

Аутор је тестова за проверу знања грчког језика за упис у прву годину основних академских студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду (јун 2008, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015. и 2016. године, као и септембар 2008, 2011. и 2014. године). Суделовао је као члан комисије за оцењивање мотивационих писама за упис на дипломске академске студије (мастер) на Филолошком факултету БУ (септембар 2012, 2013, 2014. и 2016. године).

Аутор је и онлајн *Курса грчког језика* за припрему кандидата за полагање пријемног испита за упис на прву годину основних студија (у оквиру Moodle платформе Филолошког факултета Универзитета у Београду) од школске 2011/2012. године. Комисија истиче као најважнију активност у оквиру струке превођење и редактуру мултимедијалног материјала у електронској форми за учење грчког језика као страног *Φιλολωσσία+* (четири диска), за потребе Министарства за развој Републике Грчке и Института за језичка истраживања и обраду говора „Атина“ под покровитељством Фондације Александра Т. Оназиса (2009–2010. године), што је најбољи показатељ компетенција којима кандидат располаже.

Др Војкан Стојичић учествовао је на Темпус пројекту *Reforming Foreign Language Studies in Serbia* 511366-TEMPUS-1-2010-1-RS-TEMPUS-JPCR (*ReFLeSS*) од 2011. године, као и на пројекту Министарства просвете и науке Републике Србије бр. 178002, „*Језици и културе у времену и простору*“, од априла 2012. године до децембра 2015. године.

Кандидат је у својству лектора за српски језик као страни држао часове на А1, А2 и Б1 нивоу ЗЕОЈ-а у оквиру пројеката *Свет у Србији* и *Србија за Србе у региону* (2010–2014), у организацији Владе Републике Србије и Филолошког факултета БУ. Часове српског језика као страног на почетном нивоу држао је и у

оквиру *Летње школе српског језика као страног* у организацији Центра за српски језик као страни Филолошког факултета БУ (2013–2016. године), као и у оквиру *Интензивног тромесечног курса српског језика као страног* за потребе Министарства иностраних послова Републике Турске, у организацији Центра за српски језик као страни Филолошког факултета БУ (мај-август 2013. године). Најзад, као члан испитне комисије, учествује од 2014. године у реализацији испита за проверу знања српског језика као страног у Центру за српски језик као страни.

Посебно истичемо кандидатов активан допринос у раду на реформи студијских програма *Језик, књижевност, култура* Филолошког факултета БУ на свим нивоима, а посебно студијског профила Катедре за неохеленске студије, исказујући конструктивну иницијативу, чиме су до изражаја дошле још неке његове особине, као што је комуникативност и флексибилност у раду, затим одговоран однос према послу и колегама, односно способност за самостални и тимски рад, и најзад мотивисаност, амбициозност и солидарност као најбитнија претпоставка за успешан рад у колективу, јер је успевао да организује и обави обиман посао у кратком временском року када су то околности захтевале.

Од 2016. године др Војкан Стојичић оперативни је уредник часописа „*Живи језици*“, у издању Друштва за стране језике и књижевности Србије и Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Др Војкан Стојичић учествовао је на научним и другим скуповима у земљи (Београд, Нови Сад, Крагујевац, Ниш) и иностранству (Атина, Букурешт, Гранада, Игуменица, Комотини, Никшић, Родос, Сарајево, Солун, Сплит, Тирана, Херцег Нови).

2. Библиографија: подаци о објављеним радовима

Уз пријаву на конкурс др Војкан Стојичић приложио је следећу библиографију објављених радова, као и фотокопије радова:

Научни и стручни радови:

1. Рађеновић, А., Стојичић, В. (2016). Медијација у настави савременог грчког језика као страног. У: *Применјена лингвистика и част Душанки Тоћанас - О ЈЕЗИКУ И ЈЕЗИЦИМА* (227- 237). Нови Сад–Београд: Друштво за примењену лингвистику Србије, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Филолошки Факултет Универзитета у Београду. **UDK 371.1::811.14'06, ISBN 978-86-6065-373-6**

2. Elaković-Nenadović, A., Stojičić, V. (2016). Motivacija u nastavi klasičnog grčkog jezika. У: *Применјена лингвистика и част Душанки Тоћанас - О ЈЕЗИКУ И ЈЕЗИЦИМА*, (215-225). Нови Сад–Београд: Друштво за применјену лингвистику Србије, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Филолошки Факултет Универзитета у Београду. **UDK 811.14'06, ISBN 978-86- 6065-373-6**

3. Elaković-Nenadović, A., Stojičić, V. (2015). Ο ρόλος της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσας στη διδασκαλία της Νέας Ελληνικής στο Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου. Στο: *Πρακτικά Πέμπτου Παγκόσμιου Συνεδρίου Νεοελληνικών Σπουδών «Συνέχειες, ασυνέχειες, ρήξεις στον ελληνικό κόσμο (1204-2014): οικονομία, κοινωνία, ιστορία, λογοτεχνία»* (823-838). Αθήνα: ΕΕΝΣ. **ISBN 978-618-81771-3-0**. (доступно на http://www.eens.org/EENS_congresses/2014/elakovic-nenadovic_ana_and_stojicic_vojkan.pdf)
4. Мутавчић, П., Стојичић, В., Kampouris, A. (2015). Турцизми као кључне компоненте у фразеологизмима у савременом грчком језику и њихови преводни еквиваленти на српски. *Анали Филолошког факултета XXVII, свеска 2*. Београд: Филолошки факултет, 225-255. **UDK 811.14'06'373.45, ISSN 0522-8468**
5. Stojičić, V., Elaković-Nenadović, A., Athanasiadou, S., Nikolaidou, E. (2015). Korelacija jezičkih fenomena u savremenom i klasičnom grčkom jeziku na primeru unutrašnjeg augmenta. *Филолошки преглед XLII 2015 2*. Београд: Филолошки факултет, 147-160. **UDK 811.14'06'243:811.14'02, ISSN 0015-1807**
6. Stojičić, V., Mutavdžić, P., Γκοράνης, Π. (2014). Περί ελληνικών φρασεολογισμών και των αντίστοιχών τους серβικών. Στο: *Πρακτικά 11ου Διεθνούς Συνεδρίου Ελληνικής Γλωσσολογίας* (1621-1631). Ρόδος: Πανεπιστήμιο Αιγαίου. **ISBN 978-960-87197-9-8** (доступно на <http://docplayer.gr/1297155-11th-international-conference-on-greek-linguistics.html>)
7. Mutavdžić, P., Stojičić, V. (2015). How Can Learning Lesser Used Languages Wide Out Our Frontiers? (a contribution to the theory and practice of intercultural communication). *International Journal of Language, Translation and Intercultural Communication (Vol. 3)*. Igoumenitsa: Technological and Educational Institute of Epirus, 1–8. **ISSN 2241-7214** (доступно на <http://epublishing.ekt.gr/en/9626/International-Journal-of-Language-Translation-and-Intercultural-Communication/13346>)
8. Стојичић, В., Милановић, А. (2014). Продуктивне језичке активности у настави модерног грчког језика као страног. У: *Језици и културе у времену и простору 3* (659- 667). Нови Сад: Филозофски факултет УНС. **UDK 811.1(082); 821.09(082); 008(082), ISBN 978-86-6065-282-1**
9. Стојичић, В., Мутавчић, П., Крајишник, В., Ломпар, В. (2014). Учење на даљину– пларформе за учење српског и савременог грчког као страног језика. У: *Србија између Истока и Запада: наука, образовање, култура и уметност. Књ. 4: Језици Балкана у компаративном и интердисциплинарном контексту* (213-225). Београд: Филолошки факултет БУ. **UDK 37.018.43:811.14'06, ISBN 978-86-6153-210-8**
10. Мутавчић, П., Стојичић, В. (2013). Настава културе у реформисаним курикулумима Филолошког факултета у Београду. У: *Култура: у потрази за новом парадигмом. Књига 3* (53-68). Београд: Филолошки факултет БУ. **UDK 371.3::316.77(497.11), ISBN: 978-86-6153- 189-7**

11. Стојичић, В., Γκοράνης, Π. (2013). Рецептивне вештине у настави модерног грчког језика као страног. *Анали Филолошког факултета XXV, свеска 2*. Београд: Филолошки факултет, 193-206. **UDK 371.3::811.14, ISSN: 0522-8468**
12. Стојичић, В. (2013). Грчка (ни)је само сунце и море. У: *Језици и културе у времену и простору II/1* (453-460). Нови Сад: Филозофски факултет. **UDK 811.1(082); 821.09(082); 008(082); 371.3::811(082), ISBN 978-86-6065-178-7**
13. Stojičić, V., Mutavdžić, P., Marković, Lj. (2013). Samoevaluacija u novom krugu akreditacije studijskog programa „Jezik, književnost, kultura“. U: *Teaching, Acquiring and Applying Intercultural Linguistic Competence* (2076-2084). Sarajevo: IBU Publications. **ISBN 978- 9958-834-21-9**
14. Krajišnik, V., Stojičić, V. (2013). Jezik u kulturi i kultura u jeziku. U: *Teaching, Acquiring and Applying Intercultural Linguistic Competence* (2068-2075). Sarajevo: IBU Publications. **ISBN 978-834-21-9-9958**
15. Stojičić, V., Gogas, Th. (2012). From ‘public sphere’ to the ‘Crowd symbols’. How Serbian students of Greek Language perceive Greek culture. In: *Approaches and Methods in Second and Foreign Language Teaching* (545-552). Sarajevo: IBU Publications. **ISBN 978-9958-834- 07-3**
16. Стојичић, В., Ђорковић, М., Марковић, Љ. (2012). Креирање универзитетског курикулама „Језик, књижевност, култура“ – изазови и перспективе. У: *Contemporary Foreign Language Education: Linking Theory into Practice* (595-608). Сарајево: IBU Publications. **ISBN 978-9958-834-08-0**
17. Мутавџић, П., Стојичић, В. (2012). Савремени балкански језици на почетку новог миленијума. У: *Језици и културе у времену и простору I* (673-679). Нови Сад: Филозофски факултет. **UDK 811.1(082); 821.09(082); 008(082), ISBN 978-86-6065-152-7**
18. Soldatić, D., Soldatić, N., Stojičić, V., Vučo, J. (2012). Online priprema prijemnog ispita – jedno iskustvo. U: *Digitalizacija kulturne i naučne baštine, univerzitetski repozitorijumi i učenje na daljinu. Knj. 4: Učenje na daljinu i interaktivna nastava* (35-51). Beograd: Filološki fakultet. **UDK 37.018.43:004.738.5, ISBN 978-86-6153-109-5**
19. Βερβίτης, Ν., Καπουρκατσίδου, Μ., Stojičić, V. (2012). Ζητήματα διαγλώσσας στην παραγωγή γραπτού λόγου: η περίπτωση σερβόφωνων φοιτητών με γλώσσα στόχο την Ελληνική. In: *Selected papers of the 10th ICGL* (717-724). Komotini/Greece: Democritus University of Thrace. **ISBN 978-960-99486-7-8**
20. Мутавџић, П., Стојичић, В. (2011). Learning Lesser Used Languages as an Approach to Strengthening Intercultural Communication Between the Balkans and the EU. *Анали Филолошког факултета XXIII, свеска 2*. Београд: Филолошки факултет, 283-295. **UDK: 81'27(497), ISSN: 0522-8468**
21. Stojičić, V., Mutavdžić, P., Milojević, I. (2011). Ισχυρές και ασθενείς γλώσσες: η θέση της Νέας Ελληνικής Γλώσσας στη Σερβία. Στο: Πρακτικά Τέταρτου Παγκόσμιου Συνεδρίου Νεοελληνικών Σπουδών «Таυτότητες στον ελληνικό κόσμο

(από το 1204 έως σήμερα)» (603- 633). Αθήνα: ΕΕΝΣ. ISBN 978-960-99699-0-1 (доступно на http://www.eens.org/wordpress/wp-content/uploads/2012/05/Identities-in-the-Greek-world-Granada-2010-Congress-Vol_5-2011-isbn_978-960-99699-7-01.pdf)

22. Стојичић, В. (2011). Стратегија имплементирања Заједничког европског референтног оквира у настави језика на универзитетском нивоу. У: *Савремена проучавања језика и књижевности* (479-486). Крагујевац: ФИЛУМ. ISBN 978-86-85991-30-1

23. Стојичић, В. (2011). Савремене технологије у настави језика: пројекат Φιλογλωσσία+. У: *Ставови промјена–промјене ставова* (484-492). Никшић: Филозофски факултет. UDK 371.3:81'243]:004.4, ISBN 978-86-7798-059-7.

24. Стојичић, В. (2010). Нови приступ настави савременог грчког језика. *Примењена лингвистика 11*, 331-342. UDK 378.147 : : 811.14'06, ISSN 1451-7124.

25. Мутавцић, П., Стојичић, В. (2011). Настава савременог грчког језика данас на Филолошком факултету у Београду. У: *Почеци наставе грчког језика код Срба* (195– 204). Крагујевац: Српска академија наука и уметности. UDK 378.6.096:811.14'06(497.11 Београд), ISBN 978-86-81037-35-5

26. Мутавцић, П., Тодоровић, Д., Стојичић, В. (2011). Предлошко-падежне акузативне конструкције за изражавање темпоралног значења у савременом грчком језику и њихови преводни еквиваленти на српски. У: *Српски језик, књижевност, уметност* (149-157), Крагујевац: ФИЛУМ. UDK 811.14'366.54:711.163.41'366.54, ISBN 978-86-85991-35-6

27. Стојичић, В., Мутавцић, П. (2011). Мотивација грчких студената за учење савременог српског као страног језика. У: *Српски као страни језик у теорији и пракси II* (267-280). Београд: Филолошки факултет БУ. UDK 378.147::811.163.41'243(495), ISBN 978-86- 6153-058-6

Радови саопштени на скуповима међународног/ домаћег значаја штампани у изводу:

1. Stojičić, V., Milojević, I., Rađenović, A., Radovanović, J. «Η διδασκαλία της Νέας Ελληνικής εξ αποστάσεως: προκλήσεις και προοπτικές». Rad izložen na međunarodnoj lingvističkog konferenciji *Η Νέα Ελληνική γλώσσα στον Παρευξείνιο Χώρο και στα Βαλκάνια*. Demokritov Univerzitet Trakije, 30. septembar–02. oktobar 2016.

2. Mutavdžić, P., Stojičić, V. „Cultural Elements in Textbooks for Teaching Modern Greek Language as a Second/ Foreign Language“. Rad izložen na *7th International Conference on Intercultural Pragmatics and Communication „INPRA 2016“*. Univerzitet u Splitu, 10–12 jun 2016.

3. Мутавцић, П., Стојичић, В. „Идиоматске конструкције са појмом времена у савременом српском, грчком и румунском језику (прилог проучавању семантике

балканске фразеологије)“. Рад изложен на Међународном научном скупу *Језик, књижевност, време*. Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 22–23. април 2016.

4. Стојичић, В., Елаковић-Ненадовић, А. „Интралингвистички приступ у изучавању имперфекатских облика у класичном и модерном грчком језику“. Рад изложен на Петом међународном конгресу *Примењена лингвистика данас - Нове тенденције у теорији и пракси*. Филозофски факултет УНС-Филолошки факултет БУ, 27–29. новембар 2015.

5. Stojičić, V., Jovanović, M. «Νέες προσεγγίσεις στη διδασκαλία της ελληνικής λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Βελιγραδίου». Рад изложен на Међународној научној конференцији *Тρίτο Συνέδριο των Νεοελληνιστών των Βαλκανικών Χωρών «Ο ελληνισμός ως πολιτιστικός και οικονομικός παράγοντας στα Βαλκάνια (1453-2015): Γλώσσα, λογοτεχνία, τέχνη, κοινωνία»*. Универзитет у Букурешту, 16–17 октобар 2015.

6. Gkogkas, Th., Mutavdžić, P., Stojičić, V. „Career Prospect or Cultural Attraction? Learning Greek in Belgrade“. Рад изложен на *4th International Conference of Foreign Language Teaching in Tertiary Education IV: Economy and Foreign Languages*. ТЕΙ Ηреΐρου, Igoumenitsa, 15–17. октобар 2015.

7. Стојичић, В., Мутавцић, П. „Перманентно усавршавање наставника грчког језика као страног – изазови и потребе“. Рад изложен на Међународној научној конференцији *Језици и културе у времену и простору 5*. Филозофски факултет УНС, 31. октобар 2015.

8. Stojičić, V., Goranis, P. Δεξιότητες κατανόησης προφορικού και γραπτού λόγου στη διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας ως ξένης. Рад изложен на *21st International Symposium on Theoretical and Applied Linguistics „ISTAL 21“*. Филозофски факултет Аристотеловог ниверзитета у Солуну, 05–07. април 2013.

9. Стојичић, В. „Писана продукција на почетном нивоу учења грчког језика као страног“. Рад изложен на Међународној научној конференцији *Језици и културе у времену и простору 2*. Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 24. новембар 2012.

10. Вервитис, Н., Капуркациду, М., Малигуди, Х., Стојичић, В. „Error analysis in the production of written discourse by students of the first and second level of the Department of Modern Greek studies of Philological Faculty of University of Belgrade on morphological level“. Рад изложен на међународном скупу *Филолошка истраживања данас 2010*. Филолошки факултет, Београд, 26–27. новембар 2010.

11. Мутавцић, П., Стојичић, В. „Importance of Learning Modern Balkan Languages both in the European Union and in the Balkans“. Рад изложен на међународном научном скупу *CONFERENCA E PARË NDËRKOMBËTARE: DIALOGU MIDIS GJUHËVE, KULTURAVE, DHE QYTETËRIMENE BALLKANIKE*. Универзитет у Тирани, 08–10. април 2010.

Дидактички материјал:

1. Стојичић, В. (2016). *Практикум из неохеленистике I*. Београд: Филолошки факултет, стр. 173. **UDK 811.14'06(075.8)(076), ISBN 978-86-6153-232-0**
2. Стојичић, В. (2016). *Збирка тестова са пријемних испита из грчког језика*. Београд: Филолошки факултет, стр. 123. **UDK 811.14(079.1), ISBN 978-86-6153-342-6**
3. Стојичић, В., Милојевић, И. (2015). *Збирка тестова из грчког језика I*. Београд: Филолошки факултет, стр. 367. **UDK 811.14'06(079.1), ISBN 978-86-6153-204-7**
4. Стојичић, В. (2015). *Збирка тестова са пријемних испита из грчког језика*. Београд: Филолошки факултет, стр. 111. **UDK 811.14(079.1), ISBN 978-86-6153-261-0**
5. Стојичић, В. (2013). *Збирка тестова са пријемних испита из грчког језика*. Београд: Филолошки факултет, стр. 91. **UDK 378.6:811.14(497.11)(079.1), ISBN 978-86-6153-151-4**
6. Стојичић, В. (2013). *Збирка тестова са пријемних испита из грчког језика*. Београд: Филолошки факултет, стр. 82. **UDK 378.6:811.14(497.11)(079.1), ISBN 978-86-6153-151-4**
7. Стојичић, В. (2012). *Збирка тестова са пријемних испита из грчког језика*. Београд: Филолошки факултет, стр. 70. **UDK 378.6:811.14(497.11)(079.1), ISBN 978-86-6153-093-7**
8. Стојичић, В. (2011). *Збирка тестова са пријемних испита из грчког језика*. Београд: Филолошки факултет, стр. 20. **UDK 378.6:811.14(497.11)(079.1), ISBN 978-86-6153-027-2**

Преводи:

1. (2011). *Грчки језик: приручник за конверзацију* (превод Војкан Стојичић). Београд: Интерсистем, 127 стр. **UDK 811.14'06(075.4), ISBN 978-86-7722-420-2**
2. (2008). *Грчки језик: приручник за конверзацију* (превод Јелена Габоровић и Војкан Стојичић). Београд: Интерсистем, 128 стр. **UDK 811.14.06(075.4), ISBN 978-86-7722-342-7**

Друго:

1. (2010). *Акредитовани студијски програми Филолошког факултета I*. Приредили: Војкан Стојичић, мр Мирјана Ћорковић и Дина Томић. Београд: Филолошки факултет.

3. Анализа научних и стручних радова др Војкана Стојичића

Докторску дисертацију *„Рецептивне језичке активности у универзитетској настави страног језика – релације између модерног грчког и српског језика“* кандидат је одбранио на Филолошком факултету Универзитета у Београду 16. јула 2016. године пред комисијом у саставу др Милена Јовановић, редовни професор (ментор), др Оливера Дурбаба, ванредни професор, др Весна Крајишник, доцент и др Костас Канакис, ванредни професор.

Кандидат на почетку дисертације истиче да грчки језик, не само класични, није био непознат у Србији, указујући на то да је класични грчки заправо онај грчки језик који је био општепознат, а да је нови грчки, који је и познатији под тим називом, нови, управо као опозиција класичном, најблаже речено језик који се разликује од оног старог (само) традиционалним изговором. Да би се јасно разграничило шта нови грчки чини модерним или савременим језиком, кандидат излаже кратак историјат учења страних језика, где су управо грчки и латински, иако језици којима се није говорило, били узор или модел и за изучавање и за учење како страних тако и сопствених језика и књижевности. Будући да интегрисане језичке вештине у настави модерног грчког и савременог српског као страног на Филолошком факултету Универзитета у Београду заузимају централно место, кандидат се определио да их аналитички раздвоји настојећи да у свакој од метода установи да ли има и колико има елемената неке од четири вештина (или пет ако укључимо превођење као пету). Треба истаћи корист од овог поглавља за оне који се теоријски баве језиком и(ли) наставом грчког језика, особито ако су почетници, јер имају на располагању заокружене и акрибично изложене све (досадашње) методе учења и наставе (страних) језика укључујући разматрања уџбеника.

Кандидат у дисертацији разматра геополитичку позицију грчког језика у европском кругу, која се, бар номинално, не разликује од (политичке) позиције остала 22 језика ЕУ. Указује на то колико се модерни грчки учи на светском нивоу, који разлочи на то утичу и колико се грчки као страни изучава у самој Грчкој (и Кипру). Учење и настава страних језика код Срба везује се за учење и наставу латинског и грчког језика, касније названих „класични језици“ и за њихове књижевности усвајањем европских модела. Сличан, класични, модел је донекле важио и за учење и наставу (модерног) српског језика и књижевности. Оно што је за Запад била потпуна новина, када је чуо нови грчки језик, за Србе у 18. веку по свој прилици није било ништа посебно. Колико год је средњовековни континуитет балканских држава био прекинут турократијом, везе међу народима нису нестале. Ма колико учење грчког језика било кратког даха и спорадично, оно ипак сведочи да је било веза између два народа и да је утолико тешко разумљиво да је требало да толико времена прође да се то промени. У том смислу је прекретница 1995. година, када почиње универзитетска настава модерног грчког језика у Београду, о чему кандидат детаљно говори. Када је реч о српском језику као страном на почетку новог миленијума, кандидат је поуздано и прецизно презентовао институционализовану наставу српског као страног језика која се одвија на Универзитету у Београду већ тридесет година.

Посебну пажњу кандидат посвећује процесу стицања језичких знања, а посебно језичких вештина, које имају за циљ постизање језичке комуникативне компетенције студената модерног грчког као страног и студената српског као страног језика, и то лингвистичке, социолингвистичке и прагматичке. Кандидат детаљно анализира заступљеност језичких активности слушања и читања у два платформама за учење модерног грчког, односно савременог српског језика као страног. На почетку даје кратак осврт на историју учења на даљину, које траје тек неких десетак година. Без обзира на критике и полемике ова технологија даљим усавршавањем стиче све већу предност над традиционалним моделима учења пре свега у погледу подизања квалитета индивидуализоване наставе. Захваљујући технологији, готово сви студенти могу, на пример, у исто време приступити настави, пратити је, активно учествовати у њој, те бити у блиској онлајн комуникацији како са наставником, тако и између себе, путем форума или чет просторија. Кандидат наглашава да су мултимедијални програми за учење страних језика једноставни за употребу и требало би у будућности настојати да они постану саставни део процеса наставе. С тим у вези, испитује регистар модела увежбавања рецептивних језичких вештина, тј. слушања и читања, како у оквиру платформи за учење страних језика, тако и у новијим приручницима и уџбеницима за учење савременог српског језика као страног на универзитетском нивоу. Закључујући, кандидат резимира резултате до којих је дошао током истраживања, образлаже разлоге за шири захват у историјат теме с обзиром да није било никаквих истраживања у овој области и даје смернице за побољшање постојећих и писање нових уџбеника, затим смернице за израду тестова (комбиновани тест) и смернице за коришћење платформи, што је за неохеленске студије не само веома значајна новина него и препорука за даља истраживања иновирано организовање наставе грчког језика, као и српског језика као страног имајући у виду блиску сарадњу ове две организационе јединице Филолошког факултета БУ.

Резултати истраживања др Војкана Стојичића представљају релевантан допринос како теорији, тако и пракси учења и наставе модерног грчког и српског језика као страног. Досадашња истраживања су показала да уџбеници и платформе који се користе у настави модерног грчког језика као страног и савременог српског за странце на почетном нивоу немају довољно вежби за рецептивне језичке активности. Користећи емпиријско-аналитичку методу, кандидат је указао на који начин се рецептивне језичке активности могу искористити за рад у учионици, али далеко више и ефективније у примени на Мудл платформи у готово сваком сегменту наставног процеса. Поштујући у пуној мери научни проседе, обавио је темељито и акрибично истраживања, дефинисао временски след експеримената како би резултати били веродостојни и проверљиви, излагао на скуповима темпорарне налазе, користио је Мудл платформу у свакој етапи наставног процеса упоређујући их са традиционалним моделима наставе у учионици, укључујући допунску евалуацију оваквог рада редовним анкетањем студената на крају академске године, испитивао и промишљао могућности платформе Мудл у сврху коју је поставио у раду и то се може оценити као изванредни допринос овог рада научној области неохеленистике.

Поља интересовања др Војкана Стојичића усмерена су ка примењенолингвистичким и глотодидактичким истраживањима (радови под бр. 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25 и 27), ка морфологији грчког језика (радови под бр. 5, 19 и 26), ка фразеологији грчког и српског језика (радови под бр. 4 и 6) као и ка образовним политикама и креирању курикулума (радови под бр. 13 и 16).

У радовима *Корелација језичких феномена у савременом и класичном грчком језику на примеру унутрашњег аугмента* и *Мотивација у настави класичног грчког језика*, аутори покушавају да представе модел наставе класичног грчког језика, који се у раду са студентима неохеленистике у Београду примењује од школске 2006/2007. године. С обзиром на то да се унутрашњи аугмент не појављује код свих глагола, приликом учења грчког језика као страног, студенти се суочавају са потешкоћама када је реч о сложеним и двопрефиксалним глаголима. Аутори покушавају да прикажу модел наставе ове граматичке партије у раду са студентима друге, треће и четврте године Катедре за неохеленске студије Филолошког факултета Универзитета у Београду. Будући да аугмент у глаголским облицима представља директно наслеђе из класичног грчког у модерном грчком језику, указивањем на сличности и разлике између морфолошког система класичног и модерног грчког језика, с посебним освртом на усвајање категорије аугмента, аутори указују у којој мери се код студената неохеленистике развија фактор мотивације за учењем класичног грчког језика. На основу спроведених истраживања, аутори закључују да овакав приступ настави доприноси, између осталог, и постизању бољих резултата студената на завршним испитима из курсева граматике грчког језика на основним академским студијама.

Заједно са порастом интересовања за друштвено-културну теорију у области усвајања страног језика, аутори своју студију под називом *Медијација у настави савременог грчког језика као страног* заснивају на медијацији у процесу наставе страног језика, чије је упориште у друштвено-културној теорији усвајања страног језика. Како ова теорија наглашава смислену интеракцију као највећу мотивацију за развој и учење појединца, у овом теоријском оквиру, концепт језичког значења и медијације је најважнији елемент који утиче на усвајање страног језика. Аутори предлажу начине за успешно усвајање страног језика на часовима превођења примењујући друштвено-културне теорије у наставној пракси. Импликације у настави превођења засноване на овим теоријама укључују билингвалну наставу, усредсређивање на прагматику, као и на улогу предавача као фацилитатора медијације у настави превођења, који посредује између студената и преводилачког окружења. Кроз емпиријско истраживање, аутори се осврћу и на део резултата анкете спроведене са студентима друге и треће године неохеленистике, који су пратили наставу из *Увода у традициологију* током прве године неохеленских студија. Приказују на који начин вештина медијације може подстаћи студенте на то да превођење сматрају једним од најефикаснијих фактора за развијање и употребу лингвистичке компетенције, на који начин предавачи могу да „воде“ наставу, а да не буду „вође“ и како да се суоче са јазом између циљева и постигнућа студената.

У раду *Језик у култури и култура у језику*, аутори анализирају одређене ставове који су до скоро били присутни у лингвистици и глотодидактици страних језика, када је реч о учењу и усвајању страног језика. Аутори истичу да је учење страног језика некада подразумевало усвајање његовог граматичког и лексичког система и на том становишту су писани и уџбеници за учење страних језика. Због тога су уџбеници неретко подсећали на граматички преглед неког језика, док је лексика служила само као алат за граматичка објашњења. Од скоро се овај принцип потпуно мења са становиштем да је језик средство којим се испољавају културолошки садржаји једне земље и народа, а учење страног језика подразумева усвајање и свих културолошких вредности народа чији језик се учи. С тим у вези, аутори у овом раду указују на културолошке вредности које страни студенти, различитог етничког и језичког порекла, усвајају у процесу учења српског језика као страног. Њихов избор зависи, како од садржаја који је програмски предвиђен за усвајање, тако и од личног афинитета студената, њихових потреба, жеља и интересовања.

Компаративна анализа примера из савременог грчког и српског језика која је спроведена за потребе писања рада *Предлошко-падежне акузативне конструкције у савременом грчком језику за изражавање темпоралних значења и њихови преводни еквиваленти на српски* открива неке карактеристичне разлике у третману акузатива, старог индоевропског падежа, који у оба језика има врло важну и разноврсну примену. Аутори се у првом делу рада концентришу на *апсолутни темпорални акузатив* у грчком језику (акузатив времена употребљен без предлога), категорију која нема тачног еквивалента на српској страни. У другом делу студије разматрају примере предлошко-падежних акузативних конструкција с темпоралном функцијом, заједничких грчком и српском језику. Као „природнији“ начин изражавања темпоралног значења, оне су, по мишљењу аутора, боље прилагођене психолингвистичким механизмима концептуализације времена. Аутори закључују на основу преводних еквивалената, да сваки начин предлошко-падежног исказивања темпоралног значења уноси у исказ посебну стилску и темпоралну нијансу која не мора (нити може увек) бити идентична и синонимна са значењем апсолутног темпоралног акузатива. Одатле проистиче закључак да је предлошко-падежни начин исказивања темпоралног интервала у савременом грчком језику далеко еластичнији и прилагодљивији људској мисли те људском начину концептуализације како времена тако и простора у односу апсолутни темпорални акузатив.

У раду под називом *Турцизми као кључне компоненте у фразеологизмима у савременом грчком језику и њихови преводни еквиваленти на српски* аутори покушавају да установе, преко контрастивног сагледавања фразеологизама у грчком, као полазном, и српском, као циљном језику, колико су грчке фразеолошке јединице које садрже турцизме као своје кључне компоненте еквивалентне српским фразеологизмима, путем анализирања степена поклапања и могућности за њихово преношење. Као крајња последица вишеструких и вишевековних друштвених, економских и културних утицаја, турцизми у грчком језику представљају један посебан лексички слој који је задржан све до данас. Аутори наводе да се њихов утицај на грчки, као и на све

балканске и друге језике, може посматрати као својеврсни „лексички земљотрес“ који је, у протоку времена, постепено богатио њихове вокабуларе, пре свега живог народног језика. У спроведеној контрастивно-компаративној анализи, аутори закључују да је степен подударности између грчких и српских фразеологизама релативно висок, мада је он много више изражен између грчког и турског језика. Указују на то да углавном преовлађује нулти степен подударности између грчких и српских фразеологизама, што је и очекивано, уколико се има у виду да је сваки језик у различитом обиму примио и инкорпорирао турцизме, али и неочекивано, с обзиром на то да је на Балканском полуострву присуство Турака, у односу на све остале освајаче, било најдуже и да је оставило најдубље трагове на свим пољима, укључујући и лексичке и језичке.

У радовима *Креирање универзитетског курикулума „Језик, књижевност, култура“ – изазови и перспективе* и *Самоевалуација у новом кругу акредитације студијског програма „Језик, књижевност, култура“*, аутори детаљно анализирају нови курикулум основних академских студија *Језик, књижевност, култура* Филолошког факултета Универзитета у Београду, креираног у складу са Болоњском декларацијом. У раду се наводе изазови и могућности са којима се сусрео нови реформисани студијски програм, имајући у виду чињеницу да је као такав редизајниран у светлу нових потреба тржишта рада, као и друштвених, културних и технолошких промена. Како се међу главним постулатима националне образовне стратегије у Републици Србији истичу они који се тичу интернационализације међународне афирмације и верификације високошколског образовања, аутори анализирају прве резултате проистекле из реформисане наставе страних језика која се изводи на Филолошком факултету у складу са смерницама и начелима Болоњске декларације. Аутори приказују моделе периодичног и систематичног праћења и провере циљева постављених у студијском програму *Језик, књижевност, култура*, посебно обрађујући пажњу на структуру овог студијског програма, на радно оптерећење студената, модернизацију садржаја као и прикупљање информација о квалитету програма кроз систем самоевалуације. Структура курикулума уз бројне изборне предмете омогућује, како аутори закључују, очекиване исходе код студената (у оквиру изабраног профила) у складу са сопственим интересовањима за научни и стручни рад, за рад у струци, или усавршавање, а све то уз практичну примену стечених знања и постизање већег капацитета у погледу интердисциплинарности.

Најзначајнији допринос др Војкана Стојичића настави савременог грчког језика на А1 и А2 нивоу Заједничког европског оквира за језике представљају *Практикум из неохеленистике 1* за истоимени предмет, као и *Збирка тестова из грчког језика 1*, за предмет Савремени грчки језик Г-1 и Г-2.

Збирка тестова из грчког језика 1 намењена је студентима Филолошког факултета Универзитета у Београду који слушају наставу из модерног грчког језика било као главног, било као помоћног језика. У збирци се налази четрдесет примера тестова, два примера колоквијума као и два примера завршног испита који могу послужити за проверу знања студената на часовима савременог грчког језика, на првој години неохеленских студија. Вежбе коришћене у овим тестовима махом одговарају А1 и А2 нивоу ЗЕОЈ-а, мада у одређеним

сегментима оне превазилазе поменуте нивое, због специфичности програма студија неохеленистике. Збирка тестова има 367 страна и састоји се из три дела. Први део чине тестови на А1 нивоу (стр. 9-148), други део чине тестови на А2 нивоу (149-284), док се у трећем делу налазе решења вежби (285-366). Предвиђено је да модели тестова буду подршка часовима утврђивања градива, али могу послужити и другим заинтересованима који уче модерни грчки језик за проверу знања из граматике и вокабулара, с обзиром на то да су дидактичка упутства дата јасно и да се тачни одговори могу проверити у решењима. Рецензенти *Збирке тестова из грчког језика 1* су проф. др Милена Јовановић и Αναστασία Γεωργαντζοπούλου.

Практикум из неохеленистике 1 намењен је студентима Филолошког факултета Универзитета у Београду који слушају наставу из модерног грчког језика било као главног, било као помоћног језика. Састоји се из пет тематских целина у којима су заступљене вежбе за проверу језичких активности слушања, читања и писања. Вежбе коришћене у *Практикум из неохеленистике 1* махом одговарају нивоу А1 ЗЕОЈ-а, мада у одређеним сегментима оне превазилазе поменути ниво, због специфичности програма студија неохеленистике. *Практикум из неохеленистике 1* има 173 стране. Предвиђено је да модели вежби буду подршка часовима утврђивања градива, али могу послужити и другим заинтересованима који уче модерни грчки језик с обзиром на то да су дидактичка упутства дата јасно, да се поред звучног записа текстови коришћени за вежбе слушања могу пронаћи и транскрибовани на крају *Практикума*, као и да се тачни одговори могу проверити у решењима. Рецензенти су проф. др Милена Јовановић и проф. др Θεμιστοκλής Γκόγκας.

4. Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Допринос др Војкана Стојичића у обезбеђивању научно-наставног подмлатка тек ће значајније уследити, нарочито ако се има у виду да је до сада већ учествовао као члан комисија за израду мастер радова на Катедри за неохеленске студије Филолошког факултета БУ.

5. Оцена о резултатима педагошког рада

Др Војкан Стојичић има богато педагошко искуство, јер већ једанаесту годину изводи наставу на Филолошком факултету у Београду, прво као сарадник у настави, одн. лектор, а потом и као виши лектор за Савремени грчки језик. Већ шесту годину држи наставу из модерног грчког језика на Високој туристичкој школи струковних студија у Београду. Поред модерног грчког, др Стојичић је био ангажован на државном пројекту „Свет у Србији“, доприносећи при том ширењу и промоцији српског језика као страног.

У досадашњем раду било са студентима Филолошког факултета, било са страним студентима који уче српски језик, кандидат показује креативност и систематичност у креирању како наставних, тако и ненаставних активности, због

чега су његови часови веома посећени. Колега Стојичић је поуздан и коректан сарадник, омиљен међу студентима и цењен међу колегама.

Поседује комуникацијске и дидактичке вештине неопходне да се развије у успешног наставника и педагога. Ангажован је у додатним активностима на Катедри, у организацији конференција и семинара, презентацији Катедре изван Факултета, као и у великом броју додатних активности (хорска секција, часови традиционалних грчких игара, организација „Сајма језика“, посета музејима, организација студијских путовања и сл.).

Педагошки рад др Војкана Стојичића позитивно је оцењен у формалним анкетама студената које је спроводио Филолошки факултет БУ на основу Правилника о студентском вредновању педагошког рада наставника и сарадника (средња оцена 4,69 у шк. 2015/2016).

На основу члана 2 *Одлуке о извођењу приступног предавања на Универзитету у Београду*, донете на основу члана 3. *Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду* („Гласник Универзитета“, број 192/16) и члана 42. *Статута Универзитета у Београду* („Гласник Универзитета у Београду“, број 186/15 – пречишћени текст и 189/16), коју је донео Сенат Универзитета на седници одржаној 14.09.2016. године, др Војкан Стојичић одржао је приступно предавање на тему „Примена савремених технологија у настави модерног грчког као страног (ИКТ: платформа Moodle)“ пред комисијом у саставу др Милена Јовановић, редовни професор, др Оливера Дурбаба, редовни професор, др Весна Крајишник, доцент и др Костас Канакис, ванредни професор. Кандидат је на приступном предавању добио оцену 5 /пет/.

6. Мишљење о испуњености других услова

Увидом у приложену документацију констатујемо да кандидат поседује способност за самосталан научни и истраживачки рад, о чему сведоче приложени радови, прилози настали током и у оквиру докторских студија, као и одбрањена докторска дисертација. Веома је обавештен и инвентиван како у својој научној области, тако и шире у области неохеленских студија, способан и спреман да своја сазнања и судове увек подели са колегама са Катедре и Факултета и да их на одговарајући начин пренесе у наставу.

7. Закључак

Пошто је прегледала конкурсни материјал, комисија је утврдила да једини пријављени кандидат у потпуности испуњава услове за звање за које конкурише. Будући да кандидат има успешно наставно искуство у досадашњем универзитетском раду, да је као доктор филолошких наука стекао вишу квалификацију и да има објављене научне и стручне радове, комисија сматра да су се стекли сви услови из Закона о високом образовању и Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду да се др Војкан Стојичић изабере у звање доцента.

Комисија има задовољство да предложи Изборном већу Филолошког факултета БУ да изабере др Војкана Стојичића у звање доцента за ужу научну област Неохеленистика, предмет Грчки језик и књижевност.

У Београду,
21. јануара 2017. године.

др Милена Јовановић, редовни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Оливера Дурбаба, редовни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Весна Крајишник, доцент
Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Костас Канакис, ванредни професор
Егејског универзитета на Митилинију